

Dragen

År 1490 – Martin er 7 år

"Hvor er Martin?"

"Jeg ved det ikke. Jeg bad ham om at hente æg, men han er der ikke!"

"Åh nej!"

"Hvad har han nu fundet på? Bare han ikke har gjort noget dumt. I morges, da vi havde spist vælling, og jeg var kommet i min særk, tænkte jeg, at når han nu var blevet syv somme gammel, så var det på tide, at han hørte, hvad der virkelig skete med dragen den gang. Så jeg fortalte ham om Sankt Jørgen. Bagefter lyste hans øjne, og han sagde, at han også ville spidde en drage."

"Bare han ikke er gået op mod borgen. Der er nogen, der siger, at der bor en drage i en grotte under borgen. Må Sankt Anna beskytte ham."

"Kender I historien om, hvordan Jørgen nakkede dragen?"

"Nej!"

"Så hør her: Nede sydpå i de bjergrige egne vrinlede det med drager. Og i en by var der en særlig grusom drage, der havde slået sig ned i en sø udenfor en borg. For at holde den i ro fodrede man den med får. Men da den havde spist alle fårene i byen, var man i stedet nødt til at ofre en jomfru til den. Der skulle trækkes lod. Men da loddet faldt på kongens datter, blev han så ulykkelig, at han lovede guld og sølv og det halve kongerige til den, der ville give sin datter for hans. Men det var der ingen, der ville. Så hun blev klædt i fint tøj og stillet ud til søen. I det øjeblik kom Ridder Jørgen ridende forbi. Da han så hende stå der i sit fine tøj,

spurgte han hende, hvad hun lavede der. Hun sagde, at han skulle skynde sig at flygte. Jørgen spurgte hvorfor, men inden hun nåede at svare, kom dragen farende op af søen. Nu angreb Jørgen. Han borede sin lanse gennem halsen på dragen. Nu ville de belønne Ridder Jørgen, men han ville ingenting ha'. Han sagde, at man har pligt til at hjælpe, når man kan."

"Vi har fundet Martin. Han var henne i kirken. Han sad og kiggede op på loftet, der hvor dragen bliver gennemboret."

"Han kan ikke forstå det. Han må ikke bare gå hvorthen, han vil."

Hans far må banke det ind i ham, når han kommer op fra minen, om Sankt Anna vil."

"Får han tæsk?"

"Sikkert."